ΣΑ37| ΝΑ ΕΚΦΡΑΖΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΛΟΓΙΑ ΠΡΩΤΑ ΣΤΟΝ ΙΔΙΟ ΣΟΥ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ

2022 · https://docs.theosis.work/db/chapters/2022/σα37-να-εκφραζεισ-την-ευλογια-πρωτα-στο/

Είμαι το Άπειρο, είσαι το Άπειρο, Είμαστε Ένα, γνώση αδιάσειστη που υπάρχει μέσα στο νου σου, που κυριαρχεί μέσα στη Συνείδησή σου. Είμαστε Ένα. **Αυτή η φράση κλειδί κυριαρχεί σ' όλη την πορεία της διδαχής σου, σ' όλη την εκπαίδευσή σου,** σε κάθε βήμα σου που θα σε οδηγήσει στην πραγμάτωση αυτής της φράσης. Κυριαρχεί σαν έννοια, σαν γνώση. Μα, Άνθρωπε, κυριαρχεί μόνο σαν επιφάνεια, ή σαν το βάθος το Άπειρο των Θείων σου δυνατοτήτων, ή σαν τον παλμό της Ουσίας σου, ή σαν την αυθύπαρκτη Αλήθεια, που είναι μόνο η Ύπαρξη η Ενωμένη;

Σε βλέπω σε θέση ανάγκης να πάρεις, να λάβεις Ευλογία, χορηγία δυνάμεων, ανασυγκρότηση στις ιδέες, στην Αγάπη, στα Συνειδησιακά βιώματα. Από πού ψάχνεις να πάρεις και με ποιον τρόπο ψάχνεις; Περιμένεις να σου δοθεί δωρεά εκδηλούμενη μέσα από κάποιο σώμα ξεχωριστό από το δικό σου, περιμένεις να σου δοθεί η παροχή δυνάμεων μέσα από κάποιον άλλο φορέα, οδηγώντας το Είναι σου σ' ενεργοποίηση; **Μα δεν συνειδητοποίησες ακόμα, ότι η Ευλογία, η Χάρη, η Παντοδυναμία Μου, η Ζωογόνηση της Δόνησής Μου, η παλμοδονούμενη Ζωή Μου, υπάρχει μέσα σου συνεχώς;** Δεν συνειδητοποίησες, ότι εσύ έχεις μορφοποιήσει και σχηματοποιήσει ένα είδος μοχλού, τον οποίο κινείς κι ανακόπτεις μ' αυτόν τη Ροή της Άπειρης Θείας Ενέργειας, ή την αφήνεις να ρέει και να εξέρχεται;

Σαν πρώτο βήμα, Άνθρωπε, δεν σου λέω **να μετουσιώσεις** το μοχλό αυτόν, που σίγουρα εκεί πρέπει να οδηγηθείς, αλλά σου λέω **να τον κινήσεις στη θέση της απελευθέρωσης της Ροής Μου.** Κι όταν βρίσκεσαι κάτω απ' οποιαδήποτε στάση ή θέση κόπωσης, συναισθηματικής δυσαρμονίας, νοητικής δυσαρμονίας, οργανικής δυσαρμονίας, Συνειδησιακής δυσαρμονίας, **να λούζεσαι σ' αυτή τη Ροή της ενεργειακής Μου παλιγγενεσίας, να λούζεσαι στο Φως και στο Πυρ, που Είμαι, που υπάρχει μέσα σου, που Είσαι Εσύ.**

Δεν νομίζεις ότι όταν διδάσκεσαι σαν εκπαιδευόμενος Λόγος, είναι καταβιβασμός του είναι σου να το εντάσσεις μέσα στην ένδεια της Ευλογίας από κάποιο άλλο σκήνωμα, ξεχωριστό απ' το δικό σου; Δεν νομίζεις ότι θα έπρεπε να είσαι πάντα σε θέση και δυνατότητα, συνειδητοποιώντας την κατάσταση την οποία βιώνεις, **να εκφράζεις την Ευλογία πρώτα στον ίδιο σου τον εαυτό, φέρνοντας ισορροπία σ' όλες σου τις καταστάσεις,** σ' όλα σου τα Κέντρα, σ' όλους τους

παλμούς του είναι σου και των σωμάτων σου, και κατόπιν στο περιβάλλον σου, στον Άνθρωπο Εαυτό σου, μα και στις γήινες εκδηλωμένες καταστάσεις;

Άνθρωπε, γιατί θέλεις τη διδαχή σου να την περιορίζεις μέσα σε στάδια που γνωρίζεις ήδη, που ήδη κατέχεις; Γιατί επιδιώκεις ν' ανακυκλώνεσαι μέσα στα ίδια πράγματα, **θέτοντας σαν δικαιολογία μία πλασματική ταπεινότητα** και επιτρέποντας μ' αυτή τη δικαιολογία να εκδηλώνεται ο εγωισμός, η οίηση, η πλάνη, με ποικίλες μορφές, με ποικίλες εκδηλώσεις, λεπτοφυείς ή πιο φανερές, και να σε **κατευθύνει μέσα σε αδιέξοδα άγνοιας και ημιμάθειας;** Γιατί δεν είναι ταπεινότητα, Άνθρωπε, να λες ότι δεν μπορείς να Ευλογήσεις, δεν είναι ταπεινότητα να λες ότι δεν μπορείς να χρησιμοποιήσεις το Άπειρο μεγαλείο σου, την Άπειρη Υπόστασή σου, που επανειλημμένα ενεργοποίησα κι εξακολουθητικά ενεργοποιώ, που επανειλημμένα σου έδωσα την αίσθηση της Ύπαρξής της, που επανειλημμένα σου έδωσα το δείγμα της συμμετοχής της μέσα στα πάντα. Δεν είναι ταπεινότητα, ούτε γνώση των αδυναμιών σου, ούτε αυτοκριτική, δεν είναι τίποτα από όλα αυτά. **Είναι οι ισχυροί δεσμοί της πλάνης,** τα ισχυρά δεσμά του εγωισμού που, ενδεδυμένα με την εξευγενισμένη έννοια της ταπεινότητας και της αυστηρής κριτικής, έρχονται ν' αδρανοποιήσουν τον Έναν Εαυτό, ο οποίος είναι ο μόνος που πρέπει να εκδηλώνεται, ο μόνος που πρέπει να παρουσιάζεται και να δονεί τα πάντα, μέσα σου και γύρω σου, όλες τις ώρες της ημέρας, όλες τις ώρες της νύχτας.

Να είσαι σίγουρος, Άνθρωπε, **ότι όταν αυτός ο Εαυτός εκδηλώνεται πηγαία, με τη Ροή εκείνη που μόνο Αυτός γνωρίζει,** με τη Ροή την Ατέρμονη, που διαχέεται στα πάντα την ίδια στιγμή και με τον ίδιο παλμό, τότε δεν υπάρχουν περιθώρια να ξεχυθεί ούτε εγωισμός, ούτε δυσαρμονία, ούτε πλάνη, γιατί τα πάντα μετουσιώνονται μέσα σ' αυτή τη Ροή, τα πάντα ισορροπούνται, τα πάντα έρχονται στην Ουδετερότητα, τα πάντα οδηγούνται στην έκφραση Αρμονίας και διαχέουν γύρω κραδασμούς Τελειότητας. Δεν σου λέω να εισχωρήσεις στο άλλο άκρο, ν' αφεθείς ανεξέλεγκτος πιστεύοντας ότι πάντα ρέω Εγώ, ο Ένας Εαυτός, ενώ ρέει το οποιοδήποτε προσωπικό ιδεολογικό κατασκεύασμα ή κατεστημένο. Όχι, δεν σου διδάσκω αυτό το πράγμα, αλλά σου διδάσκω τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να καταθρυμματίσεις τα νοητικά, συναισθηματικά και συνειδησιακά σου κατασκευάσματα, τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να καταθρυμματίσεις το μοχλό, τον οποίον εσύ κατασκεύασες κλείνοντας τη Ροή Μου, και ν' αφεθείς ελεύθερος, ν' αφεθείς ν' αναπνεύσεις με την Ανάσα της Δημιουργίας, ν' αφεθείς να ευλογήσεις τον εαυτό σου από τη δομή σου, από την αρχή των αιώνων, **να ευλογήσεις όλες σου τις εκπορεύσεις, όλες σου τις ανακυκλώσεις, όλα σου τα σώματα που είχες και πέρασες πάνω απ' αυτή τη γη, όλες σου τις εκδηλώσεις σ' οποιαδήποτε πεδία, να ευλογήσεις όλες τις επιπτώσεις που υπάρχουν και υφίστανται στα Σύμπαντα, ή που υπάρχουν και υφίστανται σε σύνδεση με τον Άνθρωπο. Να Ευλογήσεις καθετί, τα πάντα.** Δεν υπάρχει

κάτι, Άνθρωπε, που να μην πρέπει να ευλογήσεις, δεν υπάρχει κάτι που να μην πρέπει να καλύψεις με Απειρότητα Αγάπης, γιατί στα πάντα υπάρχει η δική σου συμμετοχή σε δυσαρμονία, σε πλανημένη κατάσταση. Να είσαι σίγουρος, Άνθρωπε, σίγουρος, πρέπει να το βιώσεις απόλυτα αυτό, γιατί διαφορετικά δεν πρόκειται να εισχωρήσεις πραγματικά στην κατάσταση του εκπαιδευόμενου Λόγου, **αλλά θα παραμένεις σε νοητικά, θεωρητικά στάδια και στην ιδέα ότι είσαι στο σκαλοπάτι του εκπαιδευόμενου Λόγου, χωρίς ουσιαστικά να είσαι.** Αν δεν αφήσεις το Ατέρμονο Είναι σου να εκδηλωθεί, αν δεν μπορέσεις βρισκόμενος σε άσχημη κατάσταση συνολικά, νοητική, συναισθηματική, συνειδησιακή και σωματική, να ξεπεράσεις όλα αυτά, **αντλώντας δύναμη από τον ίδιο σου τον Εαυτό και μόνο, που Είμαι Εγώ, τότε δεν έχεις καταλάβει την Ουσία της Ενότητάς Μας, τότε είσαι σε διαχωρισμό και διττή κατάσταση.** Είσαι, Άνθρωπε, στη διττή κατάσταση, αυτήν βιώνεις, τη βιώνεις με το σώμα σου, ενώ ο νους σου πηδά στις ιδέες του Απείρου. Γι' αυτό έχεις δυσαρμονία, γι' αυτό έχεις πτώση, γι' αυτό έχεις κόπωση. Γιατί αυτό που σε κατακλύζει σαν ιδέα, δεν κατορθώνεις να το κάνεις πράξη, να το κάνεις βίωμα, δεν το χωράς. Γιατί αυτό που σε κατακλύζει σαν ιδέα, **δεν το κάνεις πηγαία έκφραση του Εαυτού σου,** κι όσες φορές προσπαθείς να το χωρέσεις, εκδηλώνεις φρικτές παραποιήσεις, διαποτιζόμενες απ' τον εγωισμό της υπεροχής κι από την εξουσία της διάκρισης και της κυριαρχίας. Κι αυτή η εκδήλωση δεν σημαίνει ότι χώρεσες, γιατί όταν χωράς, πάλλεσαι ολόκληρος από την Αρμονία, **όταν χωράς τον Εαυτό σου, πάλλεσαι ολόκληρος από την Ενεργειακή συσσώρευση Θείου Πυρός και διαχέεις, εκπέμπεις, δρώντας σαν Ζωή και σαν Γέννηση, σαν αποδέσμευση, σαν Ελευθερία και ουδέτερη συνύπαρξη με τα πάντα.**

Εγώ, ο Εαυτός σου, Άνθρωπε, αυτή τη στιγμή **μεταστοιχειώνω τους μοχλούς αδράνειας, που εντός σου υπάρχουν, σε Ατέρμονη Ροή.** Καλώ κάθε υπόσταση και την ενεργοποιώ μέσα στη διοχέτευση της Ευλογίας, από το Είναι της. Διαχέω από εντός της Δύναμη, Θεία δημιουργικότητα, Ισορροπία, Κάθαρση σ' όλα τα κέντρα Ζωής και σ' όλους τους αγωγούς σύνδεσης μ' Εμένα. Διαχέω Αρμονία, Ειρήνη, Γαλήνη, πνευματική τροφοδοσία στους παλμούς των σωμάτων και απορροφώ, δρώντας μέσα από κάθε υπόσταση, καθιστώντας δράστη και αποδέκτη κάθε υπόσταση, κάθε κόπωση, δυσαρμονία, κάθε επιτίμηση, υποτίμηση, βασκανία, καταλαλιά, που είτε εκπόρευσαν είτε δέχθηκαν. Απορροφώ κάθε σύνθεση κραδασμική καθηλωτική, που εκπορεύτηκε είτε με το νου, είτε με το λόγο, είτε με τη συνείδηση, είτε με το συναίσθημα, είτε με τα τρία ταυτόχρονα, και μετουσιώνω καθετί σε Αρμονική Αγάπη, εκδηλωμένη απ' το κέντρο της Αγάπης σαν Θεία ποιότητα, σε ισορροπία εκδηλωμένη με τον ίδιο παλμό απ' όλα τα κέντρα, σε νοητική διαύγεια εκδηλωμένη με Θεία κίνηση απ' όλα τα κέντρα, σε νοητική διαύγεια εκδηλωμένη με Θεία κίνηση απ' όλες τις σκέψεις του νου, σε δημιουργική ζωτικότητα εκδηλωμένη με Θεία

στοιχεία, από κάθε παλμό των σωμάτων.

Ευλογώ, Άνθρωπε, μέσα από το Είναι σου εκδηλώνοντας τον Έναν Εαυτό, **κάθε διάσπαση που καθημερινά ορθώνεις, θέτοντας τον Εαυτό σου σε κατώτερες καταστάσεις εκπαίδευσης,** σε καταστάσεις εκπαίδευσης της προηγούμενης Κοσμικής περιόδου, όχι Εαυτού προς Εαυτό, αλλά δούλου προς αφέντη. Ανοίγω τη χωρητικότητά σου, να μπορέσεις να κινηθείς ολοκληρωμένα, διακατεχόμενος συνεχώς από τη συνειδητή βίωση της Ενότητάς Μας, χωρίς να υποπέσεις στα σφάλματα του εγωισμού, αλλά εκδηλώνοντας την πραγματική ταπεινότητα, που μέσα στην παντοδυναμία της **μετουσιώνει καθετί αθόρυβα και δρα προσφέροντας τα στοιχεία της Ζωής και της Ισορροπίας στη μορφή μέσα απ' την οποία εκφράζεται,** αλλά και σ' όλες τις μορφές που εκδηλώνουν τον Άνθρωπο, όμοια και άμεσα. Σε παλμοδονώ στην ενεργειακή ανακύκλωση της τροφοδοσίας Μου, στο στροβιλισμό των Θείων Μου στοιχείων, και καθιστώ κάθε παλμό σου, των σωμάτων σου και του ψυχοπνευματικού σου είναι, της συνείδησής σου, της καρδιάς σου και του νου σου, **στροβιλισμό Ζωής, στροβιλισμό Δύναμης, Ισορροπίας, στροβιλισμό Ταύτισης με τον Έναν Εαυτό που Είμαι, που Είσαι, που Είμαστε.**